

Flygtningenævnet stadfæstede i januar 1999 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Iran. Indrejst i 1998.

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet finder ikke at kunne lægge ansøgerens forklaring til grund. Ud over at forklaringen virker konstrueret og i sig selv noget usandsynlig, har Flygtningenævnet lagt vægt på, at ansøgerens forklaringer på visse punkter ikke er logiske og sammenhængende, særligt med hensyn til at ansøgeren forklarer, at pakkernes tilstedeværelse blev sløret ved at blive gemt blandt passagerenes bagage samtidig med at pakkerne med spritpen tydeligt var mærket til ambassaden. Ansøgeren har om dette spørgsmål under samtalen med Udlændingestyrelsen forklaret, at pakkerne sandsynligvis var til ambassaden, fordi man tidligere havde haft pakker med hertil.

Flygtningenævnet finder på denne baggrund ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Iran risikerer at blive udsat for forfølgelse fra myndighedernes side. Ansøgeren opfylder derfor ikke betingelserne for at blive meddelte opholdstilladelse i medført af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnet afslog at genoptage sagen i juli 2000.

Flygtningenævnet udtalte:

”I den anledning skal man meddele, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag i øvrigt for at udsætte [S.F.]’s udrejsefrist. Nævnet har herved lagt vægt på, at De i Deres anmodning om genoptagelse ikke har tilført sagen væsentlige nye oplysninger eller synspunkter i forhold til de oplysninger, der forelå ved den oprindelige behandling i nævnet.

Flygtningenævnet skal herved bemærke, at Udenrigsministeriets kilde under henvisning til flere forhold betvivler tilsigelsens ægthed.

Endvidere bemærkes, at tilsigelsen ses at være forkyndt overfor ansøgerens ægtefælle den [...] januar 1999, inden mødet i Flygtningenævnet den [...] januar 1999, men at ansøgeren ikke har forelagt tilsigelsen for de danske myndigheder før i juni 1999.

Flygtningenævnet finder derfor fortsat ikke, at [S.F.] har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer forfølgelse fra de iranske myndigheders side.”

Flygtningenævnet afslog at genoptage sagen i december 2000.

Flygtningenævnet udtalte blandt andet:

”I den anledning skal Flygtningenævnet meddele, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag for at udsætte Deres klients udrejsefrist. Nævnet har herved lagt

vægt på, at Deres anmodning om genoptagelse af sagen ikke har tilført sagen væsentlige nye oplysninger eller synspunkter i forhold til de oplysninger, der forelå ved den oprindelige behandling i nævnet.

Flygtningenævnet skal bemærke, at Udenrigsministeriets kilde i forbindelse med ægthedsvurderingen fik den omtalte tilsigelse af [...] januar 1999 forelagt på originalsproget og således er blevet bekendt med ordlyden deri. Flygtningenævnet finder derfor ikke grundlag for at få dokumentet ægthedsvurderet på ny.

Endvidere bemærkes det, at Flygtningenævnets afgørelse er truffet efter en konkret og individuel vurdering af sagens omstændigheder. Den omstændighed, at Udenrigsministeriets kilde i den konkrete sag betvivler ægtheden af et dokument, indgår som et moment blandt andre. I den forbindelse skal Flygtningenævnet i øvrigt henvise til præmisserne i beslutningen af [...] januar 1999, hvoraf det fremgår, at Deres klients forklaring virker konstrueret og usandsynlig. Flygtningenævnet finder derfor ikke anledning til at imødekomme Deres anmodning om at indhente en udtalelse fra Udenrigsministeriets kilde om, i hvilket omfang der forekommer fravigelser i iranske juridiske dokumenter, ligesom sagen heller ikke giver anledning til at indhente en udtalelse om i hvilket omfang iranske juridiske dokumenter præges af vilkårlighed.

Det nu fremlagte dokument, hvorefter Deres klients ægtefælle i juni 2000 har været tilsagt til retten, kan ikke føre til en ændret vurdering af sagen. Nævnet har herved lagt vægt på, at det ikke fremgår af tilsigelsen, hvad mødet skulle vedrøre. Når endvidere henses til, at Deres klient tidligere har forklaret, at han flygtede fra Damaskus af uofficielle veje til Tyrkiet, forekommer det ikke sandsynligt, at de syriske myndigheder herefter skulle have oplyst, at Deres klient er blevet tilbagesendt til Iran.

Den omstændighed, at Deres klient i april 1999 måtte have sendt tilsigelsen af [...] december 1998 til sin daværende advokat, giver ikke anledning til en ændret vurdering.”

Flygtningenævnet afslog at genoptage sagen i januar 2001.

Flygtningenævnet udtalte:

”I den anledning skal Flygtningenævnet meddele, at Flygtningenævnet fortsat ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag for at udsætte Deres klients udrejsefrist. Nævnet har herved lagt vægt på, at De ikke har tilført sagen nye oplysninger.

Nævnet kan således i det hele henholde sig til de tidligere truffne afgørelser.”

Flygtningenævnet afslog at genoptage sagen i september 2004.

Flygtningenævnet udtalte:

”I den anledning skal man meddele, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag i øvrigt for at udsætte Deres udrejsefrist. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke

er tilført sagen væsentlige nye oplysninger eller synspunkter i forhold til de oplysninger, der forelå ved den oprindelige behandling i nævnet.

Flygtningenævnet bemærker i den forbindelse, at de forhold, at De har været i Danmark i syv år, at De ikke kan få lov til at arbejde i Danmark og lever under fattigdomsgrænsen, at De ikke ønsker at vende tilbage til Iran, og at De lever i angst for at blive sendt tilbage til Iran, ikke kan føre til opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7

Flygtningenævnet kan således fortsat henholde sig til de tidligere truffe afgørelser.”

Flygtningenævnet afslog at genoptage sagen i november 2005.

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet finder ikke grundlag for at genoptage behandlingen af Deres sag. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke er tilført sagen væsentlige nye oplysninger eller synspunkter i forhold til de oplysninger, der forelå ved den oprindelige behandling i nævnet eller i forbindelse med de tidligere anmodninger om genoptagelse.

Flygtningenævnet har ved sine afgørelser af [...] januar 1999, [...] juli 2000, [...] december 200 og [...] januar 2001 gjort op med Deres forklaring om, at De skulle være efterstræbt af de iranske myndigheder i forbindelse med en sag vedrørende indsmugling af våben til den iranske ambassade i Damaskus.

Det bemærkes i den forbindelse, at Flygtningenævnet ved sin afgørelse af [...] januar 1999 ikke fandt at kunne lægge Deres forklaring til grund. Flygtningenævnet lagde vægt på, at Deres forklaring forekom konstrueret og i sig selv usandsynlig, samt at Deres forklaringer på visse punkter ikke var logisk sammenhængende. Flygtningenævnet fandt på denne baggrund ikke, at De havde sandsynliggjort, at De ved en tilbagevenden til Iran ville risikere at blive udsat for forfølgelse fra myndighedernes side. Det af Dem anførte vedrørende de iranske myndigheders generelle overtrædelser af menneskerettighederne og de usikre forhold i landet, herunder for politisk aktive personer, kan ikke føre til en ændret vurdering af Deres asylmotiv.

Som det også fremgår af Flygtningenævnets afgørelse af [...] september 2004 skal videre bemærkes, at de økonomiske og sociale under Deres ophold i Danmark ikke er relevante for Deres asylsag, og dermed ikke kan føre til en ændret asylretlig vurdering. Flygtningenævnet kan således henholde sig til sine tidligere afgørelser.”

Flygtningenævnet besluttede i marts 2007 at genoptage sagen til et nyt mundtligt nævnsmøde og stadfæstede i august 2007 på ny:

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet lægger vægt på, at ansøgeren ikke har været medlem af politiske partier eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Da ansøgerens asylsag blev behandlet første gang i Flygtningenævnet, begrundede ansøgeren sin ansøgning med, at han var eftersøgt af myndighederne i forbindelse med en sag om indsmugling af våben til den iranske ambassade i Damaskus. Ansøgeren påberåber sig fortsat dette forhold som begrundelse for at få asyl i Danmark. Hertil kommer, at ansøgeren har medvirket i et indslag i TV"-Nyhederne, der blev bragt den [...] april 2006 kl. 19.00, og et kort klip herfra blev vist i Morgennyhederne den [...] april 2007 k. 09.00. Ansøgeren gør gældende, at han som følge af denne eksponering vil være i risiko for forfølgelse ved tilbagevendelse til Iran.

Flygtningenævnet fandt ved sin afgørelse af [...] januar 1999 ikke at kunne lægge ansøgerens forklaring til grund. Nævnet lagde vægt på, at forklaringen forekom konstrueret og i sig selv usandsynlig, samt at forklaringen på visse punkter ikke var logisk sammenhængende. Flygtningenævnet fandt på denne baggrund ikke, at ansøgeren havde sandsynliggjort, at han ved en tilbagevendelse til Iran ville blive udsat for forfølgelse fra myndighedernes side.

Ansøgeren har tidligere fem gange fået afslag på at få genoptaget sin asylsag. Ansøgeren har i den forbindelse blandt andet henvist til et dokument af [...] december 1998, som udenrigsministeriet har foranstaltet ægthedsvurderet, og hvor ministeriets kilde under henvisning til flere forhold betvivler ægtheden. Ansøgeren har endvidere fremlagt et dokument, hvorefter hans ægtefælle har været tilsagt til at møde i retten, og som ikke angiver, hvad sagen vedrører. Ansøgeren har herudover blandt andet henvist til, at han har levet mange år i Danmark under socialt og økonomisk dårlige forhold, og at han lever i angst for at rejse tilbage til Iran, hvor den generelle situation de senere år er forværret.

Flygtningenævnet finder ikke, at der under sagen behandling i nævnet er fremkommet oplysninger, der giver anledning til at ændre den vurdering, der er kommet til udtryk i nævnets afgørelse af [...] januar 1999 og de meddelte afslag op ansøgningerne om genoptagelse. Flygtningenævnet finder heller ikke, at den nu fremlagte tilsigelse af [...] august 2005, hvorefter ansøgerens ægtefælle er tilsagt til at give møde for en domstol i forbindelse med en sag om medvirken til forfalskning kan antages at være udtryk for, at myndighederne efterstræber ansøgeren. Det bemærkes, at ansøgeren under nævnsmødet har forklaret, at hustruen har fået fremstillet et falsk pas.

Flygtningenævnet har som følge af det anførte ikke fundet anledning til at imødekomme den beskikkede advokats mere subsidiære begæring om at udsætte sagen med henblik på, at Udenrigsministeriet kan foranstalte indhentelse af ægthedsvurderinger af to tilsigelser fra henholdsvis 2000 og 2005 samt undersøge, hvorvidt der verserer en sag mod ansøgeren.

Det forhold, at ansøgeren har medvirket i et TV indslag, hvor hans navn og nationalitet, fremgik, findes ikke at kunne føre til, at ansøgeren skal meddeles asyl i Danmark. Flygtningenævnet lægger herved vægt på, at indslaget vedrørte forholdene for afviste asylansøgere, der havde opholdt sig i lang tid i Danmark, og at ansøgeren alene udtalte sig om sine egne helbredsforhold samt længden af sit ophold i Danmark. Ansøgeren udtalte sig således ikke om forholdene i Iran og fremsatte heller ikke kritik af de iranske myndigheder.

Det forhold, at de iranske myndigheder måtte være bekendt med, at ansøgeren søger asyl i Danmark, kan ikke i sig selv begrunde opholdstilladelse. Flygtningenævnet henviser til de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder British Home Office Country og Origin Information Report af 4. maj 2007, pkt. 28.13, hvoraf det blandt andet fremgår, at afviste asylansøgere ikke møder væsentlige problemer ved en tilbagevenden, medmindre der er tale om profilerede personer.

Som følge af de anførte, og da der forhold, at ansøgeren nu har befundet sig i Danmark i mange år, ikke kan føre til et andet resultat, finder Flygtningenævnet, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at få asyl i medfør af Udlændingelovens § 7.”

Flygtningenævnet afslog efter anmodning at genoptage sagen i juli 2014.

Flygtningenævnet udtalte blandt andet:

”I den anledning skal det meddeles, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag i øvrigt for at udsætte Deres klients udrejsefrist.

Flygtningenævnet bemærker, at det fremgår af nævnets beslutning af [...] januar 1999, at Deres klient, der oplyste at være shia-muslim fra Karaj, som asylmotiv henviste til, at han frygtede at vende tilbage til Iran, idet han havde transporteret nogle pakker til den iranske ambassade, og at han som følge heraf fik trusler om, at han ville blive straffet, såfremt han vendte tilbage til Iran. Nævnet fandt ikke, at Deres klient opfyldte betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, idet nævnet ikke kunne lægge hans forklaring om asylmotiv til grund.

Flygtningenævnet finder ikke, at den fremlagte dåbsattest i sig selv sandsynliggør, at Deres klient reelt er konverteret fra shia-islam til kristendommen. Flygtningenævnet bemærker, at der ikke i forbindelse med genoptagelsesansøgningen er fremlagt oplysninger om, hvordan og hvornår Deres klients interesse for kristendommen opstod, og hvordan Deres klient praktiserer sin tro. Nævnet finder endvidere, at det fremstår påfaldende, at Deres klient først kort tid før en planlagt udsendelse har oplyst, at han er blevet døbt, også henset til, at dåben fandt sted i efteråret 2012, og at dåbsattesten er dateret den [...] juni 2013. Flygtningenævnet finder således ikke efter de foreliggende omstændigheder at kunne lægge til grund, at Deres klient reelt er konverteret fra islam til kristendommen.”